

॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रावहन् अत्यक्रामन् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ धिष्ठितं किंचिदवस्थितं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
तंप्रयातं महाबाहुं सर्वशस्त्रभृतां वरं ॥ नाशक्रुवन्वारयितुं योधाः क्रुद्धमिवांतकं ॥ ३० ॥ विद्राव्यतु ततः सैन्यं पांडवः शत्रुतापनः ॥ यथा मृगगणान्सिंहः सैधवार्यं
व्यलोडयत् ॥ ३१ ॥ गाहमानस्त्वनीकानि तूर्णमश्वानचोदयत् ॥ बलाकाभंतु दाशार्हः पांचजन्यं व्यनादयत् ॥ ३२ ॥ कौंतेयेनाग्रतः सृष्टान्यपतन्पृष्ठतः शराः ॥
तूर्णात्तूर्णतरंत्यश्वाः प्रावहन्वातरंहसः ॥ ३३ ॥ ततो नृपतयः क्रुद्धाः परिवव्रुर्धनं जयं ॥ क्षत्रिया बहवश्चान्ये जयद्रथवधैषिणं ॥ ३४ ॥ सैन्येषु विप्रयातेषु धिष्ठितं पु
रुषर्षभं ॥ दुर्योधनो न्वयात्पार्थं त्वरमाणो महाहवे ॥ ३५ ॥ वातोद्धूतपताकं तरंथं जलदनिःस्वनं ॥ घोरं कपिध्वजं दृष्ट्वा विषण्णारथिनो भवन् ॥ ३६ ॥ दिवाकरेथ
रजसा सर्वतः संवृते भृशं ॥ शरार्ताश्चरणे योधाः शोकः कृष्णौ न वीक्षितुं ॥ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सैन्यविस्मये शततमो
ऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच संसंत इव मज्जानस्तावकानां भयान्नृप ॥ तौ दृष्ट्वा समतिक्रान्तौ वासुदेव धनंजयौ ॥ १ ॥ सर्वे
तु प्रतिसंरब्धा ह्रीमंतः सत्वचोदिताः ॥ स्थिरीभूता महात्मानः प्रत्यगच्छन् धनंजयं ॥ २ ॥ ये गताः पांडवं युद्धे रोषामर्षसमन्विताः ॥ तेषां पितृनिवर्तते सिंधवः साग
रादिव ॥ ३ ॥ असंतस्तु न्यवर्तंत वेदेभ्य इव नास्तिकाः ॥ नरकं भजमानास्ते प्रत्यपद्यंत किल्बिषं ॥ ४ ॥ तावतीत्यरथानीकं विमुक्तौ पुरुषर्षभौ ॥ ददृशाते यथारा
होरास्यान्मुक्तौ प्रभाकरौ ॥ ५ ॥ मत्स्याविव महाजालं विदार्य विगतक्लमौ ॥ तथारुष्णा वदृश्येतां सेनाजालं विदार्यत ॥ ६ ॥ विमुक्तौ शस्त्रसंवाधाद्रोणानीका
त्सु दुर्भिदात् ॥ अदृश्येतां महात्मानौ कालसूर्याविवोदितौ ॥ ७ ॥ अस्त्रसंवाधनिर्मुक्तौ विमुक्तौ शस्त्रसंकटात् ॥ अदृश्येतां महात्मानौ शत्रुसंवाधकारिणौ ॥ ८ ॥ वि
मुक्तौ ज्वलनस्पर्शान्मकरास्याद्भ्रूपाविव ॥ अक्षोभयेतां सेनांतौ समुद्रं मकराविव ॥ ९ ॥ तावकास्तवपुत्राश्च द्रोणानीकस्थयोस्तयोः ॥ नैतौ तरिष्यतौ द्रोणमि
ति चक्रुस्तदामतिं ॥ १० ॥ तौ तु दृष्ट्वा व्यतिक्रान्तौ द्रोणानीकं महाद्युती ॥ नाशशंसुर्महाराजसिंधुराजस्य जीवितं ॥ ११ ॥ आशाबलवती राजसिंधुराजस्य जीवि
ते ॥ द्रोणहार्दिक्ययोः कृष्णौ न मोक्ष्येते इति प्रभो ॥ १२ ॥ तामाशां विफलीकृत्य संतीर्णौ तौ परंतपौ ॥ द्रोणानीकं महाराजभोजानीकं च दुस्तरं ॥ १३ ॥ अथ दृष्ट्वा
व्यतिक्रान्तौ ज्वलिताविव पावकौ ॥ निराशाः सिंधुराजस्य जीवितं न शशंसिरे ॥ १४ ॥

संसंत इति ॥ १ ॥ २ ॥ अमर्षश्चिरानुबद्धः कोपः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्रभाकरौ चंद्रादित्यौ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥